

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια οκτακόσια κι' ένεννηταξή,
στέφανον λαχάνων ή πατρὶς ἀς πλέξη.

Δωδέκατος ό χρόνος είναι
κι' έδρα μας πάλιν αὶ Ἀθήναι.

Τῶν δρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί — άπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο—ό κ τ ὠ φ ρ ά γ κ α ε ἴ ν α ἰ μ ὄ ν ο.
Γιά τὰ ξένα όμως μέρη—δέ κ α φ ρ ά γ κ α και ἴ σ τ ὀ χ έ ρ ἰ.

Εἰς γνώσιν φέρομεν παντὸς ἐμῶσους τσελεπή
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηῶδ» ἀνελλιπή
πρὸς δύο εικοσάφραγκα, κι' ὅποιος άπ' ἐξω θέλει
δέν θά πληρώνη δι' αὐτὰ Ταχυδρομείων τέλη.

Μαῦτον πέμπτη κι' εἰκοστή
κι' Ἑλλανῶν δρῶσις θαυμαστῆ.

Πενήντα τέσσερα και πεντακόδια
κι' ἡ Κορδονάρα μας γενναίως δρῶσα.

**Ψάλλε, Ρ ω μ η ἔ, και δὺ
τῆς Κρήτης τὸ νησί.**

Τὰ χαντζάρια τοῦ Καλιφῆ ἴστὸ κορμί σου ξαναμπήγουν,
ὁ χασάπης αἶμα θέλει και ἴδικό σου νὰ χυθῆ,
μὰ χυμοὺν ἀνδρειωμένοι και παππάδες Διάκοι σμίγουν
τὸ σταυρὸ μὲ τὸ τουφέκι, τὸ σταυρὸ μὲ τὸ σπαθί.

Μὴ σκιαχτῆς τοὺς ξένους Ἰσκιους, μὴ σκιαχτῆς τὰ ξένα σκιαχτρα,
κι' ἀς βοῦδῃ πέρα πέρα μιά βοή πολεμοκράχτρα
ἴστῆς κορφαῖς τῆς χιονισμέναις και ἴστῆς ράχαις τῶν βουνῶν,
ποῦ μιά μέρα γεννηθῆκαν οἱ θεοὶ τῶν κεραυνῶν.

Λιγερῆ μὲ τάρματά σου ἴμπρὸς ἴστὸν κόσμῳ ξαναδιάδα,
ἴστους στρατοὺς τοῦ μακελλάρη σκόρπα βόλια κι' ἀστραπαῖς,
ὁ καπνὸς τῶν τουφεκιῶν σου νὰ σκεπάσῃ, κόρη σκλάβα,
τῆς ἐλευθερίας σου μάνας τῆς ξεσκέπασταις ἴντροπαῖς.

Μὴ γερνάτε, παλληκάρια, σὰν κυτῆτε ἴμπρὸς σας γέρους,
ποῦ τὴν ἀσπρη λεβεντιά των στεφανώτρα σκούζει Φήμη,
κι' ἐλευθέρωσε σὺ σκλάβα τοὺς λιτοὺς τοὺς ἐλευθέρους,
ὁποῦ σέρνονται δεμένοι ἴμπρὸς ἴστῆς Πόλις τὸ ψοφῆμι.